

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er dog fantastisk. Her oplever vi Socialdemokratiet være ude i tide og utide, men måske allermost i tide med pompøse erklæringer om, hvor stor en rolle miljøet spiller. Fru Ritt Bjerregaard bruger en hel 1. maj-tale til at skælde landbruget ud, og så får vi dette splat af en dagsorden. Vi står over for et problem, som alle erkender er ved at være et af de allerstørste.

SF fremsætter et dagsordensforslag, som er meget behersket, men dog et minimum af, hvad man må bede om, hvis dette skal give mening. Det har Socialdemokratiet ikke villet være med på, selv om vi endda havde det i en endnu blidere udgave først, og så kommer dette ingenting.

Man kan selvfølgelig ikke bestride, at der indgår elementer til en bæredygtig udvikling, men det, som Socialdemokratiet nu har gjort, er, at det har givet regeringen lov til foreløbig ingenting at foretage sig.

Nu har vi ventet i 1 1/2 år. Socialdemokratiet har næsten lige så støjende som jeg forlangt at få de handlingsplaner omgående. Socialdemokratiet har skældt ud over, at de ikke kom, og så kommer Socialdemokratiet selv med ingen verdens ting. Jeg synes, det er ret forfærdeligt. Der er ikke andet at sige om det, end at det må råbes ud fra alle tage og vinduer, hvor Socialdemokratiets miljøbevidsthed er henne, når det kommer til stykket, når det er ens egne og ikke landbruget, man skal træde en lille smule over tærerne.

(Kort bemærkning).

J. K. Hansen (S):

Jeg er selvfølgelig ikke forundret over, at fru Margrete Auken absolut skal tage det store skyts frem over for Socialdemokratiet på denne tid af ugen. Efter at have lyttet til det, som fru Margrete Auken sagde om handlingsplanen under redegørelsesdebatten, og til nogle af de ting, som fru Margrete Auken er kommet med her, føler jeg da, at fru Margrete Auken også kan tilslutte sig de målsætninger og de væsentlige reduktioner, der sker af energiforbruget ved fremlægelsen af energi-handlingsplan og transport-handlingsplan.

Så er det selvfølgelig vores opgave i fællesskab at sørge for, at de midler, som regeringen

taler om, men ikke rigtig sætter af, bliver sat af. Sådan er de politiske vilkår altså, så jeg synes, fru Margrete Auken skulle prøve at dæmpe sig lidt ned. Jeg kan selvfølgelig ikke forbyde fru Margrete Auken at sprede over tage og kviste, hvad vi siger, og hvad hun siger. Det vil jeg overlade til fru Auken selv at gøre.

Vi har foreslået denne dagsorden i fællesskab med de partier, som jeg har nævnt.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil da ikke bestride, at vi i masser af diskussioner kan blive enige med Socialdemokraterne. Det er da også derfor, det er så chokerende, at vi ikke kan blive det, når det kommer til konkrete handlinger. Det var et chok, da Socialdemokraterne løb fra alt, hvad de havde sagt om Øresund.

Det viste selvfølgelig, at det, de havde sagt om Storebælt, ikke passede. For selv om vi i sin tid havde haft både Det Radikale Venstre og SF bag jernbaneløsningen over Storebælt, var Socialdemokraterne ikke gået med til det, for rigtige mænd kører bil selv, og dem er der altså lidt for mange af i det dér Socialdemokrati.

Det viser sig altså også nu, at når det kommer til stykket, vil de overhovedet ikke være med til de skrappe mål. Hvis bare hr. J. K. Hansen ville gå op nu og sige, at det, der ligger i handlingsplanen, er, at det er Torontomålsætningerne, der skal overholdes, inklusive inddragelse af trafikministerens handlingsplan, og at vi naturligvis meget hurtigt kommer med øgede krav til, hvad der skal komme ud af denne plan.

Nu skal vi ikke diskutere Øresund, men jeg går ud fra – jeg ved det selvfølgelig ikke – at Socialdemokraterne dog vil forsøge med en lidt bedre argumentation, end de hidtil har fremført, nemlig at det var svenskerne, der ville have den dér Øresundsforbindelse, og så skal det nok vise sig, hvordan det hænger sammen. Hvis Socialdemokratiet vil det, er der en lille smule troværdighed tilbage, men jeg frygter, at Socialdemokratiet ligesom en række af de andre partier er for mast i dette bilsamfund og derfor ikke orker at tage de skridt, der skal tages. I så fald er der altså ikke andet at gøre end at sige, at vi må få nogle andre politikere eller i hvert fald nogle andre Socialdemokrater.